

domsgjenstand eller en høist vigtig Formuesgjenstand for Stiftelsen; men den Omstændighed, at den, hvem en saadan Formuesgjenstand tilhører, af en anden Aarsag bliver nævnt under Finantsloven, nemlig for at faae et eget Tilskud igjennem denne, kan dog ikke være tilstrækkelig til at betage Vedkommende, her Stiftelsen, en saadan Formuesret. Heller ikke forekommer det mig, at man, naar man seer hen til Gendringsforslaget, som det er filltet, godt kan vedtage det, naar det siger, at dette Privilegium vedbliver i Kraft for dette Finantsaar. Meningen har vel ikke været at lægge nogen Hindring iveien for, at Privilegiet skulde kunne hæves i dette Finantsaar; men, saaledes som det er formuleret, ligger der i Forslaget en Hindring for, at Privilegiet kan hæves i dette Finantsaar. Det, som indirecte ligger deri, og som vistnok er langt betydeligere, er, at man muligens senere vil betage Stiftelsen Privilegiet, eller at dette skal falde bort. Det er det Væsentlige. Men, som jeg har bemærket, antager jeg ikke, at det gaaer an for Formens Skyld, som den ærede Viceformand bemærkede, at vedtage et saadant Forslag under denne Sags Behandling.

Kierkegaard: Ja, jeg tvivlede jo ikke om, at, hvad Realiteten angaaer, vilde ethvert Medlem af denne Forsamling, ligesom enhver høitæret Minister, være tilbøielig til den Overbeviisning, at der visstnok baade kunde og burde gøres Noget, for at ikke de danske Bibles skulle udsættes for at være baade til Latter og til Anstød. Men jeg erfarer jo rigtignok tillige, at der er formelle Betænklichkeiten med Hensyn til den Bet, hvilken jeg, understøttet af to ærede Medlemmer af Forsamlingen, har troet at kunne gaae i denne Henseende. Jeg erfarer dette, men jeg indseer det ikke. Maa skee tør jeg derfor endnu med Hensyn til de Grunde, som i saa Henseende ere anførte, tillade mig nogle Bemærkninger.

Den meget ærede Ordfører udtrykte sig saaledes, at det skulde være formelt urigtigt, at Rigsdagen vilde sætte et kongeligt Rescript ud af Kraft under Finantslovens Behandling. Men dette er da heller ikke, saavidt jeg kan see, Meningen af dette Forslag. Det forekom-

mer mig nemlig, at Finantsloven har ligesaa lidt som nogen anden Lov Kraft, for den er sanctioneret af Hs. Majestæt Kongen; den er altsaa, selv naar den er vedtagen af begge Thing, kun at ansee som et Forslag, der foresligger til Hs. Majestæts allerhøieste Sanction, og først med denne udgaaer den som Lov. Det er altsaa ikke Forslaget, at Thinget skulde sætte et kongeligt Rescript ud af Kraft; men Forslaget vilde være det, at Thinget skulde foreslaae noget Saadant, dersom nemlig overhovedet Forslaget gik ud paa at ophæve Privilegiet; men det er nu ovenikjøbet, hvad jeg senere vil komme til yderligere at godtgjøre, ingenlunde Tilfældet. — Den ærede Ordfører meente ligeledes, om jeg ikke feiler — og ialtsald ligger denne Indvending nær —, at der vilde gaae Noget tabt for Stiftelsen ved denne Leilighed. Men hvad der saaledes kunde gaae tabt, det kan jo netop ved Finantsloven igjen tilveiebringes paa anden Maade; i den kan der jo nemlig voteres saa meget Mere, ved den kan der jo tilveiebringes Refuston for Tabet. — Den ærede Ordfører meente fremdeles ogsaa, at Sagen nu var bragt i Bevægelse, og at der havde yttret sig saa vægtige Stemmer for den, at den nok vilde gaae paa anden Maade. Men ogsaa denne formelle Indvending kan jeg ikke lade gjælde. Med al Grubødhed for de ærede Medlemmer, der have filltet Forslaget tilligemed mig, drister jeg mig nemlig ikke til at ansee vor Stemme for saa vægtig, at den skulde trænge igjennem i en saadan Sag, som ikke har kunnet trænge igjennem ved sin egen Vægt, og det allerede igjennem en Række af Aar. — Den høitærede Minister meente ligeledes at maatte gjøre en formel Indvending, som vel var beslægtet med, hvad Ordføreren sagde, og som gik ud paa, at Bibel-Privilegiet ikke skal høre under Rigsdagens Omraade, uagtet det hører under Rigsdagens Omraade at votere 2,000 Rbd. til den Stiftelse, som blandt sine Hovedindtægter regner dette Privilegiums Benyttelse. Men det forekommer mig dog rigtignok, at, naar det hører under Rigsdagens Omraade at votere et Tilskud, altsaa ialtsald vel ogsaa ikke at votere dette Tilskud, saa hører det tillige under Rigsdagens Omraade at sige: vi votere